

คุณพ่อฝากเล่า "ยูริจัง ลูกสาวของพ่อ"

โพสต์เมื่อ มิ.ย. 10, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src =  
"https://apis.google.com/js/plusone.js"; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(  
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true  
}));
```

เมื่อวานนี้เป็นวันเปิดการเรียนพิเศษช่วงวันเสาร์ของโครงการพัฒนาศักยภาพ-คณิต ที่เอมิจังได้ลงทะเบียนไว้
ตอนเช้าพวกเราทั้งครอบครัวก็เลยไปส่งเอมิแต่เช้าหน่อยพร้อมกับซื้ออาหารเช้าไปนั่งทานกันด้วย เมื่อส่งเอมิถึงเข้ากลุ่มที่อาจารย์ได้จัดเสร็จแล้ว
ถึงคราวที่จะเป็นเรื่องราวของคุณพ่อต่อ ด้วยความที่ว่าวันนี้คุณพ่อต้องไปปรับแว่นตาที่สั่งตัดอันใหม่ที่ห้างซีคอน แล้วต้องไปพบหมอตามนัดที่โรงพยาบาลพญาไท3
ในตอนเย็น (คุณพ่อผ่าตัดต้อเนื้อที่ตาไปสองครั้งแล้ว) วันนี้คุณพ่อได้ขับรถรอบหลายจังหวัดอีกแล้ว (ไปส่งลูกที่ชลบุรี ไปซีคอน. แล้วขับรถไปทางฝั่งธนบุรี
แล้วขับรถกลับบ้านที่สมุทรปราการ โอโห...) ด้วยความที่ตัวคุณแม่เองก็ติดภารกิจว่าจะต้องคอยดูแลเอมิตอนกลางวันต้องจัดการเรื่องอาหารกลางวัน
แล้วต้องไปดูแลเรียนว่ายน้ำตอนบ่าย. เลยเป็นหน้าที่อันใหญ่หลวงของยูริที่จะต้องไปเป็นเพื่อนพาคุณพ่อไปทำธุระทั้งหลายทั้งปวงให้เสร็จในวันนี้
เดิมทีพอยูริรู้ว่าต้องไปกับคุณพ่อก็รีบบอกเลยว่า ไม่ชอบโรงพยาบาล อาหารที่นั่นไม่อร่อย(มันเกี่ยวอะไรกันเนี่ย). ไม่อยากไปไหนจะอยู่กับคุณแม่.
คุณแม่เลยลำดับเหตุการณ์และเหตุผลให้ฟังว่าเดี๋ยวคุณพ่อไม่มีเพื่อน ส่วนคุณแม่จะทิ้งที่เอมิไว้คนเดียวก็ได้ไม่ได้เพราะต้องดูแลเรื่องอาหารกลางวัน
แล้วต้องรับกลับเองด้วย คุณพ่อไปทำธุระคนเดียวเหงาแยะเลยวันนี้ขอให้ยูริช่วยพาคุณพ่อไปทำธุระหน่อยนะคะ. ยูริก็เลยตกลงที่จะไปกับคุณพ่อ

จนกระทั่งตอนเย็น คุณแม่กับเอมิกลับมาถึงบ้านแล้ว ฝนกำลังตกอย่างหนักและลมแรงด้วย

ซักจะเป็นห่วงคุณพ่อกับคุณลูกเลยโทรถามสรุปว่ายัยขับรถไปไม่ถึงโรงพยาบาลเลย แต่มันเลยเวลาที่คุณหมอนัดแล้วนี่นา. เลยบอกให้รีบโทรแจ้งเคาน์เตอร์ตา
ว่าให้คุณหมอช่วยรอก่อนอย่าเพิ่งรีบกลับใกล้จะไปถึงแล้ว คุณพ่อเล่าว่าฝนตกหนักมากตั้งแต่ที่ซีคอนจนขับไปถึงรพ.

ช่วงที่อยู่กลางทางคุณพ่อกลัวว่าจะไปเสียเที่ยวก็เลยบอกยูริว่า" ฝนตกหนักอย่างนี้เราขับรถกลับบ้านกันเถอะสงสัยไปไม่เจอคุณหมอแน่ๆ". ยูริฟังแล้วตอบกลับมาว่า
"คุณพ่อขาในเมื่อเราตั้งใจจะมาหาหมอแล้ว แล้วยัยก็ขับรถมาแล้ว เราตั้งใจมาหาหมอ แล้วไม่ใช่หรอคะ ยังไงเราก็ต้องไปให้ถึงโรงพยาบาลคะ
ไปต่อเลยคะคุณพ่อ"ว่าแล้วคุณพ่อก็มีกำลังใจขับรถฝ่าฝนตกหนักต่อไป.

คุณแม่รอนจนกระทั่งจะสองทุ่ม เอ ทำไมยังไม่กลับมาหนอ. สักพักก็ได้ยินเสียงรถจอดที่หน้าบ้าน กลับมากันแล้วคุณพ่อกับคุณลูก
เจอหน้ายูริก็เลยถามว่า"วันนี้พาคุณพ่อไปหาหมอเป็นยังไงบ้างหาหมอทันหรือเปล่านั้น". ยูริก็ตอบกลับมาว่า "คุณพ่อไปทันคะคุณหมอกำลังจะกลับพอดี
เกือบไม่ได้เจอแล้ว เนี่ยยังโชคดีนะคะไปแล้วหมอยังอยู่. เกือบไปแล้วมัยละ. คุณแม่รู้ไหมคะคุณพ่อแหวะที่ซีคอนนานมาก เดินไปร้านแว่น เดินดูจอภาพ
ดูโทรศัพท์เดินไปนู่นเดินไปนี่ เดินอยู่ตั้งนานนะกว่าจะไปหาหมอ". ฮะ ฮะ ฮะ คุณลูกยังคงเล่าต่ออีกว่า ถ้าหนูไม่ได้ไปด้วยสงสัยคุณพ่อไม่ได้ไปหาหมอแน่ ๆเลย.
(ขอบใจนะจะยูริสาวน้อยของคุณแม่ ที่ช่วยดูแลพาคุณพ่อไปหาหมอได้สำเร็จ ไม่งั้นคุณพ่อคงจะเพลียกับน้องไอที่ที่ห้างซะจนลืมเวลาเลยละมั้ง)

แท็ก: [ไม่ระบุคำค้นหา](#)

Powered by [EasyBlog for Joomla!](#)